

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Балчик, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря МАЯ М. ЕНЕВА
като разгледа докладваното от ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ Административно наказателно дело № 20233210200031 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявена жалба от Р. С. Б. ЕГН ***** от ***, чрез адвокат С. К. С. от АК-Д., със съдебен адрес в ****, срещу наказателно постановление №****г. на Началника на РУ на МВР-Б., с правно основание в разпоредбата на чл.58Д и сл. от ЗАНН.

Жалбата е постъпила ведно със административна преписка в Районен съд-Балчик с вх.№699 на 14.02.2023г., чрез Административно - наказващия орган.

Б. твърди в жалбата си, че обжалваното наказателно постановление е необосновано, незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди, че не е описана правилно фактическата обстановка. Твърди, че не е извършено описаното административно нарушение. Претендира направени деловодни разноски.

Моли съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Редовно призован, жалбоподателят не се явява в с.з. лично. Представяван е от адвокат С. К. С. от АК-Д..

В съдебно заседание процесуалният представител,от името на своя подзащитен заявява, че поддържа изцяло жалбата.

От името на своя подзащитен, адвокат С. твърди, че не е извършено описаното в наказателното постановление административно нарушение.

Моли съда да отмени изцяло наказателното постановление,като незаконосъобразно. Претендира направени деловодни разноски под формата на адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована не се представлява в с.з. Представя изрично становище по жалбата, в което твърди, че е установен извършителя и неговата вина. Твърди, че административното нарушение не е маловажно. Не прави възражение за прекомерност на

адвокатското възнаграждение.

По делото, като свидетел е разпитан В. С. С.-актосъставител.

Съдът след преценка на събраните писмени и гласни доказателства, прие за установена следната фактическа обстановка :

Жалбоподателят е водач на МПС.

На 01.02.2020 година, около 16,00 часа, по телефона му се обадил негов близък и му казал, че в къщата обитаваната от вуйчо в гр.К. е станал инцидент. Жалбоподателят се притеснил и тръгнал за гр.К..

Жалбоподателят Р. Б. управлявал лек автомобил марка *** с Рег.№ТХ****АТ, който бил собственост на неговия баща.

При управлението на автомобила в гр.Б., по улица Д., в посока кръговото движение и бензиностанция“Л.“, на изхода на града в близост до З.х., жалбоподателят видял полицейски автомобил и полицейски служител със светлоотразителна жилетка. Полицейският служител подал ясен сигнал със ръка към управляващия автомобила жалбоподател, като му указал къде да спре автомобила, а именно плавно, на посоченото място. Жалбоподателят възприел и разбрал точно подадения сигнал за спиране, но въпреки това премигнал със фаровете, заобиколил полицейския служител, увеличил скоростта и продължил, без да спре на подадения за това сигнал.

След извършената проверка на РУ на МВР-Б. е установен автомобила и водача. Жалбоподателят бил призован за съставяне на АУАН. Р. Б. се явил на 19.02.2020 година. Бил запознат със нарушението, дал писмени обяснения. На същата дата свидетелят В. С. му съставя АУАН за административно нарушение на разпоредбата на чл.103 от ЗДвП. Жалбоподателят получава препис от АУАН като вписва, че няма възражения относно неговото съдържание.

Въз основа на образуваното административно производство, административно-наказващия орган е издал процесното обжалвано наказателно постановление, с което е приел, че жалбоподателя Р. Б. е допуснал административно нарушение на разпоредбата на чл.103, ал.1 от ЗДвП, поради което на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП му е наложил наказанието Глоба в размер на 50лв. и Лишаване от право на управление на МПС за срок от един месеца.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление, по отношение на законосъобразността, обосноваването и правилността му, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана в срок-наказателното постановление е връчено на 30.01.2023г.

на Б.. Жалбата е получена в деловодството на въззиваемата страна с вх.№240000-527 от 31.01.2023г. Жалбата е подадена в законоустановения срок от съобщението и е процесуално допустима и е приета за разглеждане.

Относно компетентността на административно-наказващия орган:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган-Началника на РУ на МВР-Б.,упълномощен с това правомощие,съгласно заповед№8121з-515 от 14.05.2018г.на Министъра на вътрешните работи.

Относно материално-правната и процесуална законосъобразност и обоснованост на обжалваното наказателно постановление.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, тъй като на посочените дата и място в АУАН и Наказателно постановление при подаден му ясен и възприет от него сигнал да спре, не се е подчинил, не е спрял, а е продължил движението си.

При издаване на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентен орган.

При определяне размера на наказанието наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения. Съгласно чл.12 от ЗАНН,целта при прилагане на административното наказание е постигане на превантивен и предупредителен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред, както и да превъзпита нарушителя. Съдът намира, че наложеното наказание е справедливо и с него може да се постигнат целите, визирани в ЗАНН.

Разпоредбата на чл.103 от ЗДвП, гласи, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътнопревозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място.

Понятието „подаден сигнал за спиране” е визирано в чл.170, ал.3 от ЗДвП и чл.207 от ППЗДвП, които дава възможност на контролиращия униформен полицаи **да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка.**

Императивното условия за правото да се подава сигнал с ръка е полицейският служител да е с надлежната полицейска униформа.

В конкретния казус,полицейските служители са били на работа,в полицейски униформи и

светлотразителни полицейски жилетки.

С оглед изложеното,съдът счита,че твърденията на жалбоподателя в жалбата,че неправилно е подаден сигнала за спиране/т.е. не е използвана полицейска стоп-палка,а е подаден сигнал с ръка) са неоснователни.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства-показанията на актосъставителя, събраните в хода на административната преписка писмени доказателства-писмени обяснения на Б., АУАН, докладна записка,декларация,протокол за предупреждение.От всички тези доказателства се установява по един несъмнен начин описаната в АУАН и наказателното постановление фактическа обстановка.

От субективна страна,съдът счита,че жалбоподателят е действал при наличие на пряк умисъл като форма на вината,по смисъла на чл.11 ал.2 от НК. Б. е осъзнавал общественотоопасния характер на деянието и общественотоопасните последици от това деяние и е искал тяхното настъпване.

С оглед изложеното, съдът приема, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна,състава на административното нарушение по чл.103 от ЗДвП.

Административно-наказващия орган налага кумулативно предвидените наказания на жалбоподателя към техния минимум,съобразявайки всички обстоятелства имащи отношение към определяне размера на административните наказания.

В предвид изложеното,съдът счита,че жалбата е неоснователна и недоказана.

Обжалваното наказателно постановление е правилно,обоснованото и законосъобразно,поради което,следва изцяло да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на делото,съдът счита,че не следва да се присъждат деловодни разноски в полза на жалбоподателя под формата на заплатено адвокатско възнаграждение.

Не следва да се присъждат и направените деловодни разноски в полза на въззиваемата страна,тъй като такова искане не е направено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 ал.1 във вр.ал.2 т.5 от ЗАНН,съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление №****г.на Началника на РУ на МВР-Б.,с което за констатирано на 01.02.2020г.в 16,00ч. в гр.Б., по улица Д., в посока кръговото движение и бензиностанция“Л.“, на изхода на града в близост до З.х., ****, при управление на лек автомобил марка *** с Рег.№ТХ*****АТ, собственост на С.М. Б., административно нарушение на чл.103 от ЗДвП на Р. С. Б. ЕГН ***** от ***, на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, са наложени административни наказания, както следва:

- ГЛОБА в размер на **50лв.**(петдесет лева).

-ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО НА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС за срок от ЕДИН МЕСЕЦ,
като **законосъобразно**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Добрич в четиринадесет дневен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____